

ถนนเส้นนี้ไม่น่าจะอยู่ในอำเภอเมือง

เมื่อ 30 ปีก่อน ถนนเลียบบคลองส่งน้ำเส้นบ้านข่อยงาม – บ้านเกาะ หมู่ 3 ต.ตลาด อ.เมือง จ.นครราชสีมา ยังเป็นถนนดิน (ดินเหนียว) ซึ่งเวลาเข้าหน้าฝนถนนเส้นนี้ก็ไม่สามารถใช้งานได้ และแล้วสวรรค์ก็มีตาส่งถนนลาดยางมะตอย ครั้งหนึ่ง แบ่งกันกับถนนคอนกรีตอีกครึ่งหนึ่ง ทำให้ชาวบ้านแถวนั้นดีใจเป็นอย่างยิ่ง เมื่อถนนหนทางเจริญขึ้นสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ก็ตามมา แต่ตามมาไม่ครบ มีแต่ไฟฟ้า เอน้ำประปา และโทรศัพท์บ้านทำไมยังมีไม่ครบทุกหลังคาเรือน โทรศัพท์บ้านมีไม่ครบมันไม่ใช่เรื่องแปลกเลย แต่น้ำประปานี้เสียไม่รู้ว่าจะอะไรมาแบ่งแยกว่าบ้านนี้ควรได้ บ้านนี้ไม่ควรได้ แต่ชาวบ้านส่วนใหญ่ก็อยู่กันได้อย่างมีความสุขเพราะสิ่งที่สำคัญคือถนนที่ใช้สัญจรไปมาสะดวกสบายทำให้การเดินทางทั้งคนทำงานและนักเรียนนักศึกษาไม่ต้องตระกะกำลำบากอีกต่อไป

แต่แล้วเหมือนมัจจุราชก็มาพรากสิ่งที่รักไปจากชาวบ้าน โอ้! ถนนที่เคยเรียบ กลายเป็นถนนที่เป็นหลุมเป็นบ่อ นี่มันเกิดอะไรขึ้น ยางมะตอยและคอนกรีตที่เคยมีหายไปไหนหมด เหลือแค่เพียงถนนดินที่ขรุขระ ฝนตกก็เลยเป็นหลุมเป็นบ่อมีน้ำขัง ชาวบ้านก็รอลอยมีความหวังว่าเมื่อไหร่หน่วยงานที่ดูแลรับผิดชอบพื้นที่จะเข้ามาซ่อมแซมดูแล รอแล้วรอล่า จากวันเป็นเดือน จากเดือนเป็นปี จาก 1 ปี เป็น 2 ปี แล้วก็ผ่านมาเรื่อยๆ จนถึงปัจจุบัน ก็ยังไม่มีหน่วยงานไหนเข้ามาแสดงความรับผิดชอบ

ปัจจุบันชาวบ้านตลาด หมู่ 3 (ฝั่งชายแดนติดบ้านเกาะ) ต.ตลาด อ.เมือง จ.นครราชสีมา ก็ยังใช้ถนนที่มีสภาพเป็นหลุมเป็นบ่อ เหมือนเมื่อ 30 ปี ก่อน คงจะเป็นเหมือนที่นักวิทยาศาสตร์บอกว่า โลกหมุนรอบตัวเอง นี่โลกก็คงหมุนพาพวกเรามาพบตัวเองเมื่อ 30 ปีก่อน แล้วก็ทำให้ค้นพบสัจจะธรรมว่า “อยู่อำเภอเมือง ใช่ว่าจะเจริญไปหมดทุกที่”

นี่เป็นความลำบากของคนที่เดินทางออกจากบ้านซึ่งอยู่ในดินแดนที่เหมือนว่าจะเจริญมาถึงที่ทำงาน คือ รพ.ค่ายสุรนารี ระยะทางจากบ้านเกาะมาถึงโรงพยาบาลค่ายสุรนารี ประมาณ 8 กิโลเมตร ถ้าเป็นช่วงฤดูร้อนกับฤดูหนาวนี้ไม่เท่าไร แต่ถ้าเป็นฤดูฝนนี้ละก็ ใช้เวลาเดินทางประมาณ 1.30 ชม. บางครั้งขับรถมาทำงานในช่วงหน้าฝนยังคิดว่าตัวเองอยู่ในสนามแข่งรถวิบาก หรือแม้แต่สตรีตั้งครรภ์ที่ใกล้คลอดก็คงเดินทางมาไม่ถึงมือหมอ น่าจะคลอกระหว่างการเดินทางไป รพ.แน่ ๆ ถ้าเป็นอย่างนั้นจริงๆ คงจะได้ตั้งชื่อลูกว่า “น้องขรุขระ” ตามสภาพถนนแน่ๆ

แต่จะว่าไปถ้าจะเปรียบเทียบกับหน้างานที่ต้องรับผิดชอบ ก็ทำให้ในแต่ละวันได้ใช้ถนนหลายรูปแบบ บางวันก็เจอถนนลาดยางเคลือบแอลฟัดดินอย่างดีจะทำอะไรก็ลื่นปืด ลื่นปืดเหมือนรูบัตเตอร์ครีม ไม่มีติดไฟแดง ไม่มีแข่งทางโค้ง จะติดต่อประสานงานกับหน่วยงานไหนก็ไม่มีปัญหา ไม่มีอุปสรรค ทำให้งานเสร็จทันตามกำหนด แต่บางวันก็ได้ขึ้นทางด่วนทั้งวัน โอ้! ดังค์จะพอ

จ่ายค่าทางด่วนไหมเนีย ทุกงานเข้ามารีบหมด มาเดี๋ยวนี้ต้องได้เดี๋ยวนี้ คงคิดว่าเราเป็นประกันภัย มาไวเคลมไว บางวันก็เจอถนนขรุขระชนิดที่ว่ารถยนต์ไม่สามารถใช้งานได้ ต้องเดินเท้าอย่างเดียว งานทุกอย่างเข้ามาทุกรูปแบบ ทั้งอุปสรรค ติดต่อประสานงานหน่วยงานไหนก็เจอปัญหา

ถนนที่ใช้เดินทางจากบ้านมาที่ รพ.ค่ายสุรนารี ซึ่งเป็นสถานที่ทำงาน ถึงมันจะขรุขระยังไงแต่เราก็ต้องผ่านสิ่งกีดขวางที่ขรุขระออกมาเพื่อเจอถนนที่เรียบ ก็เหมือนกับงานที่รับผิดชอบอยู่ในปัจจุบัน บางช่วงเวลาต้องเจออุปสรรค เจอเรื่องลำบากใจ ซึ่งมันก็เหมือนกับถนนที่ขรุขระ เราก็ต้องพยายามหาทางออก หาวิธีแก้ปัญหาเพื่อที่จะผ่านมันไปให้ได้ เหมือนกับที่เราพยายามขับรถวิบากเพื่อที่จะเข้าเส้นชัยในสนามแข่งรถ

ลดาพร นวมโคกสูง

สพร.รพ.ค่ายสุรนารี

โทร. 23643